

ende Ordning stedfindende mindre gode Sider, at den er saa langt fra at slæbe eller foregribe den nye Ordning, at den tværtimod efter min Mening forbereder den saa godt som den kan paa nærværende Stadium, og endelig kan jeg ikke see, at der er Sandsynlighed for, at den nye Retsordning just er rykket mange Aar nærmere derved, at Commissionen er bleven nedsat. Med denne Udtalelse skal jeg isvrigt henstille til Thinget, hvad det mener, at det er rigtigt at vedtage i denne Sag. Jeg skal kun bede de ærede Medlemmer om at lade det være dem klart, at Lovens Stæbne i Grunden afgjøres ved Afstemningen over de foreliggende Endringsforslag, af hvilke jeg naturligviis anbefaler det, der retablerer Loven, og tilraader at forkaste det andet.

H. M. Petersen: Da vi for noget over 10 Aar siden debatterede heri Salen en anden Næringslov, hørte vi idelig og idelig, og ikke mindst fra de Herrer Juristers Side, at Frihed og Afstøffelse af det gamle Laugsvæsen, Mesterstykker og Svendeprovver vilde give gode Varer og billige Priser. Jeg skulde have ønsket, om der fra samme Side var udtalt noget lignende med Hensyn til den nu foreliggende Næringslov. Dette er imidlertid ikke slett; det gjør mig ondt, at man ikke kan komme længere, naar endelig denne Sag skal paa Bane, end dette Lovforslag tillader. Det Naturlige forekommer mig at være, at naar en Mand, desværre for ham, bliver indviklet i en Proces og ikke kan forliges med sine Medmennesker paa anden Maade, end at han skal søge Domstolens Beskyttelse, bør han i sine egne private Sager kunne søge den Raadgiver, som han har bedst Tillid til, naar denne isvrigt er en myndig og ubehygtet Mand. Dette forekommer mig at være det ene Naturlige, men at man dog i Reglen i indviklede Sager vil tye til anerkjendte dygtige Jurister, er ligefremt, skjøndt der jo kan være Undtagelser. Imidlertid er det klart for mig, at denne Tanke ikke kan vinde behørig Anklang paa de forskjellige Steder af Lovgivningsmagten, og at vi paa dette Punkt maage nøies med at gjøre et lille Skridt. Og det er sandelig kun et lille Skridt, her bliver gjort, og vel at mærke, vi

gjøre eet tilbage; thi for Diebliffet kunne — saavidt jeg veed have vi idetmindste saadanne Tilfælde — danske Jurister blive Overretsprocuratorer, men dette kan ikke mere ssee efter denne Lov. Saavidt mig bekjendt have vi endogsaa danske Jurister, der ere Dommere, men dette kan vel heller ikke mere ssee. I alt Fald have vi, som sagt, Overretsprocuratorer, som ere danske Jurister, og det er altsaa et Tilbagestridt, man her gjør i denne Retning, men jeg skal erkjende, at i andre Retninger er der et Fremstridt, og da jeg frygter for, at man ikke vil kunne naae ret meget længere i en nær Fremtid, er det mit Ønske at tage, hvad der foreligger. Jeg har derfor været med til at stille Forslaget til § 11, og vil naturligviis stemme derfor, da jeg rigtignok ikke antager, at vi paa anden Maade kunne faae Loven, end ved at tage den saaledes, som den er kommen fra Landstinget. Det er besynderligt at tænke sig, at en Mand, der gaaer den juridiske Vej og bestaaer de foreskrevne Examinere, ikke maa udøve Sagsførervirksomheden. Det er en saa unaturlig Tanke for mig, som det vel kan være. De medicinske Studerende kunne, saavidt mig bekjendt, naar de have faaet Examen, udøve deres Praxis efter Behag paa os stakkels Menneskers Liv, og jeg synes ikke, at det Andet kan være mere vigtigt end dette. Ved de allerhelligste Ansiggender, vor Salighedsfag, kan man betroe sig til hvem man vil; der er ikke Nogetsomhelst ivoien derfor. Det synes at være en haard Nød at knække at faae lidt Frihed ind i det her omhandlede Forhold; men naar man ikke kan faae det, bør man tage det Lidet istedetfor at trakte efter det Uopnaaelige. Det er saaledes ikke med nogen sær Glæde, at jeg stemmer for Loven, men da jeg dog troer, at man derved gjør et større Skridt frem end tilbage, finder jeg mig dog besøiet til at tage den.

Klein: Den høitærede Justitsminister endte sit Foredrag omtrent med de samme Ord, hvormed han begyndte, nemlig med at udtale, at dersom man overhovedet vilde have en Lov som det foreliggende Forslag, maatte man vedtage et af de stillede Endringsforslag og forkaste det andet, eller med andre Ord: man maatte